

tan chiến tranh tâm lý của địch, cải chính những tin đồn sai nguy hại, nhất là ở các thành phố, thị xã, các vùng đông dân và chiến đấu ác liệt.

Để thực hiện nhiệm vụ nói trên, cần làm tốt những việc chính sau đây :

1. Đẩy mạnh việc tuyên truyền miệng về thời sự và chính sách sâu rộng từ trong cán bộ, đảng viên ra ngoài quần chúng, kết hợp với việc hướng dẫn, tổ chức tốt việc đọc báo, nghe đài của ta.

Cần lập lại các đội thông tin lưu động ở cấp cơ sở, cấp huyện và cấp tỉnh, thành để làm nhiệm vụ tuyên truyền xung kích và làm nòng cốt thúc đẩy phong trào thông tin, cổ động, nhất là ở những vùng chiến đấu ác liệt, tuyến giao thông quan trọng và những nơi cơ sở yếu.

2. Giữ vững hệ thống truyền thanh quốc lập, duy trì và phát triển các trạm truyền thanh hợp tác xã ở những nơi có điều kiện, đồng thời coi trọng những phương tiện phát thanh thô sơ và cơ động, (loa sắt, loa điện, v.v...).

3. Phát triển các hình thức băng tin, khẩu hiệu, biểu ngữ, tranh cổ động, bản đồ chiến thắng ; đẩy mạnh hoạt động triển lãm nhỏ, đèn chiếu.

4. Chú trọng phối hợp với các ngành tổ chức tốt những hình thức động viên quần chúng (như tập dượt, thao diễn, tuần lễ hành động, v.v...) với khẩu hiệu và mục tiêu phấn đấu thiết thực.

Hoạt động thông tin phải gọn, nhẹ, phân tán, phù hợp với điều kiện thời chiến.

5. Cần tăng cường việc tổ chức và chỉ đạo thực hiện, cụ thể là :

a) Các cấp lãnh đạo cần có chế độ giúp cho cán bộ thông tin kịp thời nắm được tình hình, chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước.

Từng thời kỳ, cần kiểm điểm và vạch phương hướng hoạt động cho công tác thông tin.

b) Gấp rút tăng cường hệ thống thông tin ở các cấp, chú trọng cấp huyện và cơ sở. Ở những nơi tổ chức thông tin quá yếu, cần bổ sung cán bộ có năng lực, có kinh nghiệm về công tác thông tin.

Ở những tỉnh, thành, huyện đã thống nhất thông tin và văn hóa thì ngoài đồng chí lãnh đạo trực tiếp phụ trách công tác thông tin, cần có đủ số cán bộ nghiệp vụ cần thiết cho hoạt động thông tin.

Ở những địa phương còn duy trì cơ quan thông tin riêng thì cần tăng cường thích đáng cơ quan đó, bảo đảm làm tốt hơn nữa những nhiệm vụ công tác nêu trong chỉ thị này.

Cần có biện pháp tích cực tăng cường tổ chức thông tin ở cơ sở xã và xí nghiệp, phân công cán bộ có năng lực phụ trách công tác thông

tin, và lựa chọn một số đảng viên, đoàn viên làm nòng cốt cho mạng lưới thông tin ở cơ sở. Chú ý sử dụng tốt lực lượng cán bộ sơ tán hoặc được điều động về công tác ở cơ sở để làm công tác thông tin.

c) Kịp thời giải quyết những yêu cầu về vật tư, phương tiện, ngân sách, chế độ cần thiết cho công tác thông tin như quyết định số 15-TTg/VG ngày 25-1-1966 của Thủ tướng Chính phủ.

Chính phủ yêu cầu các ngành có liên quan ở trung ương và Ủy ban hành chính các cấp nhận rõ tầm quan trọng của công tác thông tin trong tình hình mới, thực hiện đầy đủ những chỉ thị, nghị quyết trước đây của trung ương Đảng và Chính phủ về công tác thông tin, và có kế hoạch thi hành nghiêm chỉnh chỉ thị này.

Hà-nội, ngày 1 tháng 7 năm 1972

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

LÊ THANH NGHỊ

THÔNG TƯ số 195 — TTg ngày 7.7-1972
quy định một số chế độ trả lương
tạm thời trong thời chiến.

Để thực hiện nhanh chóng việc chuyển hướng nhiệm vụ sản xuất và xây dựng trong tình hình mới, các ngành, các địa phương, các cơ sở phải căn cứ vào phương hướng và nhiệm vụ chuyển hướng kinh tế của Hội đồng Chính phủ đã đề ra mà xác định lại nhiệm vụ và kế hoạch mới, trên cơ sở đó, tổ chức lại lao động và bộ máy quản lý cho phù hợp, để phục vụ được yêu cầu của nhiệm vụ chính trị và kinh tế hết sức to lớn của cả nước hiện nay. Trước mắt, cần điều động tạm thời số lớn công nhân, viên chức phục vụ cho các yêu cầu của công tác giao thông vận tải, đề điều.

Để phục vụ cho công tác điều chỉnh lao động trong khu vực Nhà nước, phù hợp với sự chuyển hướng nói trên; căn cứ vào nghị quyết của Hội đồng Chính phủ trong phiên họp Thường vụ của Hội đồng Chính phủ ngày 26 tháng 6 năm 1972, Thủ tướng Chính phủ quy định một số chế độ trả lương tạm thời áp dụng đối với công nhân, viên chức Nhà nước trong thời chiến như sau :

09672349

www.ThuVienPhapLuat.com

1. Trả lương khi điều động tạm thời làm công việc khác:

a) Đối với công nhân, viên chức được điều động tạm thời làm công việc khác thì được giữ nguyên lương cấp bậc cũ cho đến khi có quyết định mới. Để khuyến khích tăng năng suất lao động, nếu công việc mới được giao có điều kiện định mức lao động và quản lý chặt chẽ thì vẫn áp dụng hình thức trả lương theo sản phẩm.

b) Đối với công nhân kỹ thuật, nếu được điều động làm những công việc mới mà cấp bậc công việc và mức lương cao hơn và hoàn thành nhiệm vụ thì được trả lương theo công việc mới.

c) Riêng đối với công nhân, viên chức được tạm thời điều động vào các tỉnh từ Thanh-hóa trở vào thì được giữ nguyên lương cũ và phụ cấp khu vực cũ cao hơn (nếu có) cho đến khi có quyết định mới.

d) Công nhân, viên chức được tạm thời điều động vào các đơn vị tự vệ thường trực thoát ly sản xuất, được trả theo mức lương chức vụ hay lương cấp bậc cũ và phụ cấp khu vực (nếu có). Các xí nghiệp và cơ quan tạm thời sử dụng quỹ lương của xí nghiệp, cơ quan đề trả.

e) Công nhân, viên chức được tạm thời điều động về các hợp tác xã sản xuất nông nghiệp và thủ công nghiệp để hướng dẫn kỹ thuật, nghiệp vụ, được áp dụng theo nhu chế độ biệt phái.

2. Trả lương khi ngừng việc:

a) Trong ca làm việc, nếu tạm thời ngừng việc lẻ tẻ một số thì giờ vì báo động, mất điện,... công nhân, viên chức phải ở lại nơi làm việc để có thể tiếp tục nhiệm vụ sản xuất ngay, được trả 100% lương cấp bậc hay chức vụ và phụ cấp khu vực (nếu có). Sau đó tùy theo công việc, điều kiện của từng nơi mà có thể động viên công nhân, viên chức cố gắng làm bù.

b) Trường hợp ngừng việc có báo trước cho công nhân, viên chức tạm nghỉ việc, không phải đến nơi làm việc, thì thời gian tạm ngừng việc đó được trả 70% lương cấp bậc hay lương chức vụ và phụ cấp khu vực (nếu có).

3. Trả lương khi chờ điều động:

Do sản xuất, công tác thay đổi, cơ quan, xí nghiệp phải có kế hoạch bố trí cho công nhân, viên chức nhanh chóng có việc làm tại đơn vị hoặc điều động sang đơn vị khác, ngành khác, không để chờ đợi quá lâu. Thời gian chờ điều động, công nhân, viên chức được nghỉ, không phải đến nơi làm việc và được trả 70% tiền lương chức vụ hay lương cấp bậc và phụ cấp

khu vực (nếu có) trong thời gian không quá 1 tháng. Trong thời gian ấy, thủ trưởng các ngành, các cấp, các đơn vị phải hết sức lo bố trí công việc làm cho lao động hay điều động đi làm việc nơi khác, không để kéo dài tình trạng trả 70% lương.

Đối với những người được bố trí công tác mới mà không chấp hành lệnh điều động công tác thì thủ trưởng đơn vị, sau khi bàn bạc kỹ với công đoàn cơ sở, có thể tạm thời đình chỉ trả lương và đưa ra Hội đồng kỷ luật xét đề xử lý theo những quy định về kỷ luật lao động của Nhà nước.

4. Đối với công nhân, viên chức không bố trí được công việc:

Sau khi đã cố gắng tìm mọi cách nhưng vẫn còn một số công nhân, viên chức dôi ra, chưa thể bố trí được công việc mới tại đơn vị cũ hoặc điều động sang đơn vị khác, thì có thể giải quyết như sau:

Đối với công nhân, viên chức vì hoàn cảnh riêng thực sự có nhiều khó khăn, không điều động làm công việc khác được, nếu tự nguyện xin tạm nghỉ việc một thời gian không hưởng lương thì thủ trưởng đơn vị cùng với công đoàn xét cụ thể và quyết định. Những người sinh hoạt có khó khăn, thì thủ trưởng đơn vị và công đoàn cơ sở xét cho tạm thời nghỉ một thời gian và cho hưởng trợ cấp xã hội mỗi tháng hai mươi đồng (20) do ngân sách Nhà nước trả cho đến khi đơn vị gọi người ấy trở lại làm việc.

Những công nhân, viên chức được tạm cho nghỉ một thời gian không được trợ cấp hoặc có được trợ cấp nói trên, đều vẫn thuộc biên chế của đơn vị và được hưởng các quyền lợi của công nhân, viên chức như: tiêu chuẩn cung cấp lương thực, thực phẩm, trợ cấp đồng con (nếu có)...

5. Trong năm 1972, tạm hoãn việc thi hành chủ trương nâng bậc lương đối với công nhân, viên chức trong cả hai khu vực sản xuất và không sản xuất.

6. Đề nêu cao tinh thần nghĩa vụ lao động thời chiến, thủ trưởng đơn vị và công đoàn cơ sở cần động viên công nhân, viên chức tự nguyện không nghỉ phép năm. Đối với những người cần nghỉ mà xí nghiệp, cơ quan không có những công việc bức thiết, thì thủ trưởng đơn vị và công đoàn cơ sở xét cho nghỉ theo chế độ nghỉ phép năm hoặc nghỉ về việc riêng.

Việc điều chỉnh lao động trong tình hình mới có nhiều khó khăn, phức tạp; các ngành, các cấp, các cơ sở phải chỉ đạo chặt chẽ, đồng thời

có sự phối hợp với tổ chức công đoàn cùng cấp để bảo đảm thực hiện tốt.

Thông tư này có hiệu lực kể từ ngày ký.

Bộ Lao động có trách nhiệm theo dõi và kiểm tra việc thi hành.

Hà-nội ngày 7 tháng 7 năm 1972

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

LÊ THANH NGHỊ

CHỈ THỊ số 200 — TTg ngày 14-7-1972
về việc tổ chức giao thông viên phục
vụ chống bão, lụt.

Năm qua, để chuẩn bị tốt công tác phòng, chống lụt, bão, Thủ tướng Chính phủ đã có chỉ thị cho các ngành và các địa phương tổ chức lực lượng giao thông viên chuyên trách để đối phó với tình hình có lụt, bão khẩn cấp. Ủy ban hành chính các tỉnh, thành đã huy động dân quân, tự vệ các cơ quan tỉnh, huyện tổ chức thành các đội giao thông viên và giao cho ngành bưu điện hướng dẫn nghiệp vụ và quản lý sử dụng khi cần thiết, nhưng còn một số địa phương chưa tổ chức nên khi có lũ, lụt xảy ra đã bị động lúng túng, có nơi có lúc đã để mất liên lạc kéo dài. Mặt khác, hình thức và các chế độ, chính sách đối với giao thông viên nói trên chưa được thi hành thống nhất; khối lượng thông tin liên lạc phục vụ công tác đột xuất khi có bão, lụt xảy ra rất lớn và cấp bách, nhưng tổ chức cơ sở bưu điện tại địa phương theo quyết định số 93-CP của Hội đồng Chính phủ ngày 5-5-1972 chưa triển khai đều khắp và cũng chưa bảo đảm yêu cầu đột xuất này. Tình hình trên cần được chấn chỉnh nhằm bảo đảm phục vụ khi có lũ lụt xảy ra, Thủ tướng Chính phủ chỉ thị các ngành, các địa phương làm gấp mấy việc sau đây:

1. Bưu điện tỉnh, thành phố phải tăng cường tổ chức lực lượng giao thông viên chuyên công văn hóa tốc chống bão, lụt để bảo đảm thông tin thông suốt từ tỉnh, thành xuống huyện, xã. Không đặt vấn đề huy động lực lượng của các cơ quan, các ngành của tỉnh, thành phố.

2. Các huyện, căn cứ vào tổ chức bưu điện khu vực của huyện và vị trí địa dư về lũ, lụt của địa phương, dựa vào lực lượng nhân dân mà tăng cường thêm số giao thông viên dự phòng ở các xã để chạy công văn hóa tốc phục

vụ chống bão, lụt từ xã lên bưu điện khu vực huyện và trong nội bộ xã, trường hợp cấp bách có thể hỗ trợ cho các bưu điện khu vực.

Cơ sở bưu điện tại địa phương có trách nhiệm huấn luyện về nghiệp vụ và quản lý sử dụng lực lượng giao thông viên này khi có bão, lụt.

3. Về phương tiện đi lại, vận chuyển công văn, giấy tờ và chế độ công tác.

Các địa phương cần chuẩn bị sẵn sàng xe đạp (trong kho mậu dịch), thuyền nan (của các hợp tác xã) để bảo đảm liên lạc khi có bão, lụt.

Những người giao thông viên dự phòng khi được huy động đi làm nhiệm vụ được cấp tiền ăn, hưởng các chế độ của Nhà nước đã ban hành như công tác phí, bồi dưỡng làm đêm, hao mòn xe đạp v.v..., được trừ vào tiêu chuẩn đi dân công nghĩa vụ theo thời gian công tác; được cấp bù chênh lệch về gạo, các chi phí này do Ủy ban hành chính địa phương dự trù và thanh toán với Ban chỉ huy chống bão, lụt.

Ủy ban hành chính các tỉnh, thành phố chấn chỉnh gấp tổ chức lực lượng giao thông viên của địa phương để kịp thời đối phó với bão, lụt sắp tới, Tổng cục Bưu điện có trách nhiệm theo dõi, hướng dẫn về mọi mặt nhằm bảo đảm thông tin liên lạc thông suốt trong mùa bão, lụt.

Hà-nội, ngày 14 tháng 7 năm 1972

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

ĐỖ MƯỜI

CHỈ THỊ số 205 — TTg ngày 17-7-1972
về việc bảo vệ tính mạng, của cải
của nhân dân, tài sản của tập thể
và của Nhà nước trong trường hợp
thiên tai, địch họa làm vỡ đê, gây
ra lũ, lụt.

Việc bảo vệ tính mạng, của cải của nhân dân, tài sản của tập thể và của Nhà nước đã được nêu trong các chỉ thị số 46-TTg ngày 25-2-1972, số 147-TTg ngày 17-5-1972, hiện nay các địa phương, các ngành đang tích cực thực hiện.

Nay đã sắp đến mùa lụt, bão, địch đánh phá đê điều ngày càng ác liệt hơn. Để đối phó với lũ, bão lớn gây nên tình huống xấu và để phòng địch đánh vỡ đê gây nên lũ, lụt, kể cả lúc nước